

IDROTTS-FÖRENINGENS MEDLEMSBLAD

Djurgårdens Idrotts-Förening's organ för idrott och skytte

9:e årg.

1917

Utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.
Ansvarig utgivare: J. C. N. af KLERCKER.
Redaktör: EINAR JOHANSSON
Tidningens expedition: Riddaregatan 17.
A. F. * 127, * 58 42, R. T. 75 38.

ANNONSPRIS:
10 öre pr mm. spalthöjd,
(spaltbredd 100 mm).
Marginalannonser 10 kr.

Lördagar **STUVAR**
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVAVDELNINGEN
SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären)

*Köp Edra kameror samt låt framkalla, kopiera
och förstora hos*
Nerliens
R. T. 3 95 & 6 65
A. T. 56 69 & 95 62
Regeringsgatan 31

Djurgårdare.

GUSTAF GRÖNSKOG.

En bland föreningens mest pålitliga och aldrig svikande funktionärer vid skidtävlingarne är Gustaf Grönskog. Hans fullständiga kännedom om hur ett backhopp skall utföras och opartiskhet har sedan åtskilliga år tagits i anspråk vid föreningens skidtävlingar och hur svårt vädret än varit har ej Grönskog saknats vid backen, då starten gått.

Han har själf varit en framstående skidlöpare och eröfrade under slutet af 1890-talet och början af 1900-talet ett stort antal pris. Hans kraft och stil voro förstklassiga och han hade helt säkert gått långt om ej en elakartad vrickning i ena foten stoppat hans bana som skidlöpare. Sedan dess har han fått nöja

sig med att bedöma andras hopp.

Utom backlöpning har han äfven ägnat sig åt atletik, fotboll och allmän idrott och kunde där ha nått ganska långt fram om han velat offra tid på träningen. Hans håg har emellertid under sommarmånaderna legat till sjön och det har ej blifvit så mycken tid öfver för annat. Inom Vikingarnes segelsällskap är han en mycket uppskattad kraft, som i stor utsträckning tagits i anspråk som domare etc. vid kappseglingarne. Härvid har han varit lika uppskattad som inom Djurgården.

Grönskog har äfven varit medlem af Djurgårdens styrelse och där gjort sig bemärkt för sina sunda omdömen om förhandenvarande frågor.

Djurgårdarnes årsmöte.

Kamrer Hellberg kvarstår som ordförande.

Onsdagen den 25 mars hade Djurgårdarne sitt årsmöte i föreningslokalen uppe i Stadion.

Ett stort antal föreningsmedlemmar hade infunnit sig, och debatterna om de föreliggande frågorna blefvo af den anledningen mer än vanligt lifliga. Sedan ordföranden kamrer Hellberg, valts att leda förhandlingarna kastade man sig genast öfver föredragningslistan. Först upplästes styrelsens berättelse öfver det gångna arbetsåret och godkändes. En önskan som uttrycktes att den skulle införas i närmaste nummer af medlemsbladet kan dock ej låta sig göra af den anledningen, att aprilnumret redan då i det närmaste var färdigredigeradt. Styrelseberättelsen får därför anstå till majnumret. Ett djärft steg kanske från redaktörens sida, som dock känner sig ganska trygg för ett eventuellt angrepp från den lifskraftiga djurgårdsoppositionens sida af den anledningen, att han i sin bostad — på Artilleriemuseum — har en ganska stark militärpostering till sitt förfogande. — Så kom turen till revisorernas berättelse, men då dessa ännu ej hunnit fullborda sitt arbete, uppsköts behandlingen af denna fråga till ett extra årsmöte den 9 maj. Samtidigt uttryckte en af oppositionens talesmän, herr Einar Olsson, den önskan att revisionsberättelsen denna gång — och framdeles — måtte bli så uttömmande och detaljerad som möjligt. "Äfven för oss föreningsmedlemmar kan det vara af intresse", påpekade han, "att klart få veta hvart föreningens pengar ta vägen. Det har hittillsdags varit ganska svårt att lista ut ur revisionsberättelsen".

Nästa fråga af intresse var val af föreningsordförande. Man visste, att kamrer Hellberg undanbedt sig återval, och att krafter varit i rörelse för att få en honom värdig efterträdare. Till dessa båda fakta hade i föreningspolitiken som förresten i all annan politik, knutit sig en hel del rykten, som man emellertid hoppades vid årsmötet få se reducerade till sitt rätta värde. Hvad nu herr Hellberg beträffar så vidhöll han sin afsägelse, kraftigt understrykande, att hans tid ej tillät honom, att så som han ville personligen tjäna föreningens intressen, men så länge skulle han i alla fall kvarstå, tills man funnit en ersättare. Och som bekräftelse på de band af sympati och förståelse som binda honom vid föreningen framhöll han att han äfven framdeles såväl ekonomiskt som i annat stode till föreningens tjänst. Det var andra ord än ryktessmidarnas, och den varma tacksamhet som hvarje Djurgårdare känner för vår aktade, afhållne ordförande, tog sig om ej värtaliga så till hjärtat talande uttryck, som ej kunde missförstås. Herr Hellberg har varit och kommer att bli vår man. Det var kanske mötets bästa behållning. Då det dessutom visade sig att någon ny ordförandeaspirant ej detta år funnes att tillgå lofvade herr Hellberg

att tillsvidare kvarstå. Sedan sålunda ordförandevalet undanstökats skulle sex nya medlemmar af styrelsen väljas. Som kandidater voro nämnda herrar K. Skoglund, K. Sundholm, B. Nylund, E. Nordberg, R. Vicksell, J. Bång, R. Grönskog, D. Karlsson, C. Vilhelmsson, H. Hagberg. Herr Skoglund hade i en skrifvelse undanbedt sig återval, men som föreningen ej ville mista en af sina bästa, drifvande krafter med en energi som alla de andra Djurgårdarna tillsammans, lät han efter många påstötningar beveka sig att utan någon särskild funktion kvarstå i styrelsen. Hans skrifvelse lades till handlingarne, som ett märkligt bevis på att åtminstone en gång herr Skoglunds energi dragit det kortaste strået.

Valda som styrelsemedlemmar blefvo herrar *Hj. Skoglund*, 54 röster, *K. Sundholm*, 54 d:o, *B. Nylund*, 49 d:o, *E. Nordberg*, 48 d:o, *R. Vicksell* 46 d:o, och *J. Bång* 30 d:o. Som suppleanter ingingo herrar *R. Grönskog*, 28 röster och *D. Karlsson* 6 röster.

Efter denna högtidliga akts slut vaknade oppositionen, som hittills hade hållit sig ganska lugn till lif, och det blef interpellationer och diskussioner om allt och ingenting, tills interpellanterna inte själfva visste, hvad de hade interPELLERAT om. "Men alltid var det väl någø" som det sjöngs i revyn. Tonen började dessutom hos en del hetssporrar få en frän, nästan oförskämd klangfärg, som inte alls stämde öfverens med andan i den kamratliga sammanslutning, som ju i alla fall Djurgården skall vara. Det är ju klart, att kritik måste finnas men den får vara saklig och i formen ej personligt kränkande.

Hvarje Djurgårdare som efter bästa förmåga gör sin plikt — och det är min öfvertygelse att de alla göra — har rätt att fordra att hans person skall respekteras och endast hans handlingar kritiseras. Det var minsann föga uppbyggligt att t. ex. höra en styrelseledamot göra hätska omotiverade utfall mot en annan medlem i styrelsen, som han samarbetat och skall samarbeta med. Och den mindre lyckade debut som en bekant bollspelare och nyinvald styrelsemedlem gjorde som talare och interpellant kom en nästan att ropa högt efter det gamla hederliga ordspråket: Tala är silfver, men tiga är guld.

Det finnes någonting som heter *takt*. Det få vanliga människor finna sig i och rätta sig efter. Desto mera har man då rätt att fordra, att den nya tidens riddersmän, som idrottens representanter gärna kallas, äfven veta sin plats i det afseendet. Därför mera saklighet och värdighet i idrottsdiskussionerna, och bort med de personliga utfallen som endast skada och bringa missstämning inom föreningen!

Jn.

Glöm ej årsavgiften för 1917

Alliansens våroffensiv börjar.

En oafgjord match i Norrköping.

Komb. A. I. K.—Djurgården. Eriksson, (A.), mål; R. Ohlson (A), Elmblad (Dj.); Spångberg (A), Frykman (Dj.), Hemming (Dj.); Sundberg (A), Schlaaf (Dj.), Gustafson (Dj.), Gustafson (Dj.), Ekberg (Dj.), G. Johanson (Dj.), (höger ytter).

Stockholm ställde Sleipner att spela mot den hårda och otäckt kalla blåsten första halvtiden, och i sitt första anfall gjorde Stockholm mål genom centern, inte stort mer än en minut från början. Sleipners backar voro litet yra och orsaken till målet, då de genom sin placering skymde målvakten, vilken ej kunde göra den ringaste ansats att rädda. Spelet hölls under halvtiden i ett högt uppdrivet tempo, men man saknade några verkligt spännande situationer och direkt vackra anfall. Stockholm hade väl de bästa, tack vare Gustafsons och Frykmans goda spel och passningar, men ett par utmärkta centringar från Sleipners vänster ytter hade med lätthet kunnat leda till resultat. Två eller tre hörnor till Sleipners fördel blefvo ej så bra upplagda och några skott med riktning fängades säkert av Stockholms målvakt. För stor långsamhet framför mål förstörde även goda chanser å ömse sidor och halvtiden gick förbi utan flera mål.

Man kan knappast tänka sig en bättre kopia av Stockholms mål, än det som Sleipner gjorde genast i början av andra halvtiden; på pricken lika, med höger innern som den lycklige målskytten. Ett tag såg det ut som om hemmalaget skulle öka resultatet med åtskilliga mål, men forwards både sköto illa och slarvade betänkligt, varför alla tillfällen gingo förlorade. Farten hölls dock fortfarande lika hög och spelet i sin helhet var bättre denna halvtid, än under den första. Under de sista 15 min. spelade Stockholm utan sin vänsterhalvback, vilken fått nog och med en omplacering av de övriga, vilken, plus hjälpen i den tilltagande snöyran, gav undertecknad full anledning att styft hålla på Sleipners seger. En sådan uteblev dock och vid full tid stod resultatet fortfarande 1—1. Kanske även detta resultat gav en rättvis utgång av matchen.

Stockholmslaget kunde nog varit betydligt starkare kombinerat. Som det nu såg ut var det några av spelarna som buro upp det hela och därför glänste framför de övriga såsom målvakten, vilken var av prima slag, Frykman, vars stora kroppshydda stod i vägen över allt, och som allt fortfarande besitter en ovanlig rörelseförmåga, Gustafson och Sundberg. Högeryttern hava vi sett mer till sin fördel än i går, liksom Spångberg som nog var sämst av de 22 på planen. Hemming visade ett energiskt och rivande spel under det backarna voro tämligen jämnstruktura, vilket även kan sägas om de två innerforwards, som bägge föga passade på resp. platser.

Djurgårdens serietäflingar i brottning.

Söndagen den 23 april hade föreningens lifskraftiga och energiskt ledda brottaravdelning sin andra serietäflan i brottning, och så många brottarentusiaster som utan våda för murarna kunde rymmas inom klubblokalen uppe i Stadion hade infunnit sig för att syn och hörbarligen fröjdas åt nappatagen på mattan. De täflande voro uppdelade endast i två klasser, lättvikt och mellanvikt, på så sätt att i den förstnämnda klassen gingo fjäder och lättviktare och i den sistnämnda A och B klassarna samt tungviktarne. Samtliga matcher skulle gå i perioder med 20 minuters maximitid.

De täflande räknade tio deltagare jämt fördelade på de båda klasserna, och så godt som allesamman voro gamla bekanta från de senaste årens brottningstäflingar. V. Mellin och G. Svensson, som annars aldrig bruka neka sig nöjet att ta ett nappatag så snart tillfälle erbjudes, föredrogo dock denna gång att som intresserade och vakna domare följa brottarhändelsernas utveckling. Hvad nu själva täflingarne beträffar så visade de på hvilken genomgående hög ståndpunkt våra brottare befinna sig, och med samma spända intresse, som man beundrade lättviktklassens rörliga snabba, för ögat tilltalande arbetstempo, följde man sedan muskelspelet och kraftansträngningarne i de mera tungrodda mellanviktarnes kamp.

I lättviktsklassen tilldrog sig V. Pettersson denna gång den största uppmärksamheten genom att som segrare dra sig ur samtliga sina matcher. Under hans möte med sin farligaste motståndare, Fr. Svensson, såg det visserligen emellanåt ganska hotande ut, och ödets gudinna stod säkerligen lika tveksam som åskådarna om i vars vägskål tärningen rätteligen borde kastas. Men efter en-

Aktiebolaget

Kol och Koks

Sammanslutning af Kolimportörfirmorna

Joh. Lundström & C:o A.-B., H. G. Söderbergs
Import A.-B., Nya A.-B. J. Anderssons Kolimport

Telefoner: "Kol och Koks" Telegr.-adr. "Kolokoks"

K. ANDERSON

HOVJUVELERARE

OPERAHUSET • 1 JAKOBSTORG 1

dast 12 minuter tog Svensson saken så att säga i egen hand, och genom ett alltför djärft "kryss-tag" bragte han sig själf på fall och skänkte härmed segern åt motståndaren.

En annan match i denna viktklass, som lika ledes väckte sensation var nappataget mellan Fr. Svensson och A. Nivelius. Den sistnämnde, som ännu hör till dem som har framtiden för sig, helt enkelt öfverraskade genom den vighet, snabbhet och sinnesnärvaro, som han nu lade i dagen, och hans tyngre och betydligt mera rutinerade motståndare måste snart tillgripa hela sin arsenal af beprövade brottartrics för att nå ett afgörande. Det blef också en brottning full af lif och spännande situationer. De bägge brottarnas kroppar formligen hvirflade omkring på mattan under angrepp och motangrepp, och kopplingar och bryggor följde snabbare än som egentligen var nyttigt för åskådarnas nerver. Men så efter 8 minuters brottning fick Svensson in ett öfverrumplande backhammergepp, som kombinerades med ett lyckligt anbragt bröstköppel och Nivelius skuldror lågo mot mattan.

I mellanvikt var det Brandkärs-Olsson, som kom med en öfverraskning — att brottas oafgjordt med ingen mer och ingen mindre än själfva Wasström. Det var nästan ett helt litet underverk, som den sega Brand-Olle utförde, då han med ett så lyckligt resultat kunde dra sig från den betydligt tyngre och med verkliga jättekrafter utrustade svensk-finnen. Efter matchens slut sken också formligen Olssons svettdrypande anlete af den inre glädje, som endast ett välgjort arbete kan skänka. Samma goda tur följde honom dock ej under hans match med distriktmästaren i A-klassen, H. Pettersson, där Olsson på grund av sin större tyngd hade de bästa chanserna för seger. Trots Olsson gick på med en energi, som borde räckt till att släcka minst tio eldsvådor, drog sig Pettersson fintligt ur alla hans snaror och försåt, och striden slutade oafgjord. Men Pettersson hade fått nog för dagen och drog sig på grund av illamående ur täflingarna.

En annan av de deltagande brandmännen H. Vallberg presterade ett ganska godt arbete i sin match mot Wasström och det dröjde hela 8 minuter innan Wasström med en backhammer tog hem segern. Sin tredje motståndare V. Skog vände Wasström på 5 minuter.

Inemot 4-tiden voro täflingarna slutförda efter att med berömvärd precision ha ledts af vår sekreterare Hjalmar Skoglund, som framför andra äger förmågan att ge fart och flykt åt allt, som han får för händer.

Resultaten blefvo:

Lättvikt: 1) V. Pettersson, 3 segrar, 2) F. Svensson, 2 segrar, 1 nederlag, 3) A. Nivelius, 1 seger, 2 nederlag. Mellanvikt: 1) K. E. Wasström 3 segrar, 1 oavgjort, 2) S. Olsson, 2 segrar, 2 oavgjorda, 3) H. Vallberg, 2 segrar, 2 nederlag.

Sans être vu.

J—n.

Hocken ä' hvicken?

I.

Hocken grinar här ofvan på bilden precis liksom söderhafsvilden?

Hvicken sätter här näsan i vädret, som om han vänta' stegring på lädret, hvaraf den fotboll skall tillverkas, med hvilken "tvåan" af "trean" skall märkas?

Hocken sköter basarens "Guldgrufva", där man alltid för guld det får snufva och följaktligen går och guld-grufvar sej?

Hvicken uppträder numera utan "tjej"?

Hocken går nu här uppe i sorg, medan hans partner är i Göteborg?

Hvicken är vice talman i "trian", den typiska normen för skriandet nere på Feiths om kvällarna?

Hocken knådar vårt lag efter smällarna och "maschasar" båd' Putte och Knata?

Hvicken är med, när det gäller att gnata på juniorlaget och Bång'en?

Bäst är att jag avslutar sången

och flyr, ty annars kanhända

jag får en dosis af "*Pelles*" kamratända.*

* Det där ända, måste författaren tillgripa för att få rim på slutet. Sådant kallas nödrim och tillåtes i all bättre poesi. Annars hade det varit meningen att det skulle stått ända. För att emellertid ej heller detta skall missförstås så meddelas härmed, att ingen såsom Pelle håller på den rätta kamratandan inom Djurgården och därför ofta låter Bången och andra pampar veta hvad deras frid tillhör. —

På tal

om idrotten som ett medel att skärpa viljestyrkan och ambitionen, så ha åtminstone Djurgårdarne emellanåt gjort mer tråkiga än glädjande erfarenheter i det afseendet. Det glunkades t. ex. i vintras mycket man och man emellan om, att Nordiska spelens propagandatäflan förlorades däri-genom att två framstående skidlöpare *trots förut bestämdt gifvet löfte* helt enkelt uteblevo vid starten. Det kan ju hända att tilldragelsen en smula öfverdrifvits, men fallet är ändå som principfråga värdt att beaktas. Det är nämligen ett allmänt känt faktum, att det är både si och så med löftestroheter ute bland idrottsmännen. Hur många exempel finns det inte på idrottsmän, som dela ut löften till höger och vänster om sin medverkan i det eller det bollaget eller föreningen utan tanke på att de någonsin skola kunna fylla dem, och utan att förstå att de på samma gång stycka sitt personliga anseende i lika många, mindervärdiga delar. Det kan ju visserligen förefalla som ett bekvämt medel att befria sig från enträgna värfvare, men denna lilla fördel för stunden uppväges säkerligen ej af den ringaktning för löftesbrytarens person, som ovillkorligen måste uppstå i de kretsar som bli lidande på eller reagera mot slika *ohederliga* metoder. Man har nämligen rätt att fordra af en idrottsman framför andra, att han skall veta hvad han vill, att det är en *karl* man har att göra med och ej ett munväder. Det länder i längden till bra mycket mera heder att ha sitt personliga anseende som karaktär ograveradt än ha aldrig så många resultat antecknade i rekordlistorna.

Så är det en annan sak, som kanske bör framdragas, nämligen dessa trugningar och uppvaktningar i det oändliga som ibland fordras för att få en idrottsmans medverkan. För en del tycks detta nästan ha blifvit ett outhärligt lifelexir att jämnt höra upprepas hvilken betydande personlighet man är, och få de inte den dosis man vant dem vid vid så kan det hända, att de utebli, när de kanske bäst behövas. Men i all sin storhet visa dessa idrottsmän endast efter hvilka små mått de i själfva verket äro skurna.

Nu kan emellertid konstateras att den senaste tidens Djurgårdare — i stort sedt — äro offervilliga och hålla sin förenings ära och anseende högt — alltför högt tycka somliga. Därför har jag endast velat säga ett varningens ord när man nu åter märker tendenser till att det finnes medlemmar, som ha svårt att underordna sina egna små intressen för de större gemensamma — föreningsens.

Jn.

Notiser.

Tävlingsprogram i allmän idrott.

- 6 maj. Landsvägslöpning 3,000 m.
Träningsserie med särskilda klasser för äldre och ynglingar. Bästa sammanlagda tiden av 2 tävlingar räknas.
- 9 " 1,500 m.
15 " 800 m.
13 " Traneberg. Föreningsmästerskapet i terränglöpning 8,000 m. Samtidigt föreningsstävlan med vanlig klassindelning.
- 20 " 400 och 5,000 m.
23 " 100 m. och trestegshopp.
27 " Traneberg. Spjutkastning, höjdhopp och stävshopp.
30 " 200 och 10,000 m.

Där ej tävlingsplats särskilt angivits hållas tävlingarna å Östermalms idrottsplats med början kl. 1/2 8 e. m. under vardagarna. Söndagstävlingarna börja kl. 10 f. m.

Ynglingaavdelningens tävlingsprogram omfattar löpning 60, 400 och 1,500 m., kulstötning, diskus- och spjutkastning samt höjd-, längd- och trestegshopp. Vårens tävlingar i dessa grenar avhållas å samma dagar och tider som seniorernas tävlingar.

Månadsmöte avhålls den 17 maj å Traneberg i samband med klubbtävlingarna.

* * *

Svenska Dagbladets stafettlöpning avhålls söndagen den 17 juni

Uttagningen av löpare börjar redan efter de första klubbtävlingarna. I tävlingsprogrammet äro därför lämpliga distanser för uttagningen upptagna på tidig datum, för att sedan möjliggöra en rationell specialträning på resp. distanser

FABRIKS.

Winborgs

(Kungl. Hofleverantör)

TORRA GULA SENAP "Extra Superfine"

på bleckburkar med gul etikett, jämgod med den bästa importerade och prisbelönt med GULD MEDALJ för "framgångsrik täflan med utlandet" — Tillagad Senap i glasburkar, Vinättika, Vinaigre, Specialolja m. m. Försäljes af Herrar Speceri- och Viktualiehandlande.

A.-B. TH. WINBORG & Co., Stockholm.

Hofjuvelerare HALLBERG

Stockholm • Drottninggatan 6

Filialer i: _____

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA, ESKILSTUNA

SUNDSVALL, JÖNKÖPING och KARLSHAMN

Djurgårdens terränglöpare

hade söndagen den 9 april sin första klubbträff för det här året med startplats uppe vid Stadion. Man kan ju ej påstå att vare sig vädret eller den snötäckta, isiga terrängen ute i Lill-Janssskogen sågo så inbjudande ut, men det hindrade ej att ett tjugotal dödsföraktande Djurgårdslöpare ställde upp vid starten. Där funnos både Hellgren, Schuman, Alm, Berglund och en del af våra yngre förmågor som ännu gå och vänta på sin uppflyttning till stjärnklassen. Det allestädes närvarande tredjelaget hade naturligtvis sina representanter med, och frågade man Pjutton och Nisse Sund hvem som skulle vinna loppet fick man till svar: "Det är klart att vi vinner". Nu hade emellertid ödet beslutat annorlunda.

Pjutton vid hvars löpning laget satt så stora förhoppningar passerade målet sist af samtliga deltagare och Sund utgick. I klass I segrade som väntadt var Hellgren, hvilken redan vid denna tidpunkt på säsongen föreföll att vara i god form, närmast följd af Esse Schuman. Som tredje man inkom Berglund efter att dock i slutspurten ha passerats af segraren i klass II H. Eriksson hvilken löpte med en anmärkningsvärd kraft och energi.

Bland ynglingaafdelningens löpare nåddes bästa tiden af Nils Johansson som dessutom utfört det kraftprovet att tillryggalägga större delen af banan utan sko på den ena foten. Abbe Ojermark tredjelagets fruktade centerförvård placerade sig som tvåa och trea blef H. Kjellstrand.

Resultaten blefvo: Klass I 1.) E. Hellgren, 24.12; 2.) E. Schuman 24.24.5; 3.) A. Berglund 24.41.3; 4.) A. Karlsson 27.14; 5.) E. Hagman 28.23. Klass II 1.) H. Eriksson 24.41; 2.) Edv. Andersson 27.22; 3.) K. Vidgren 28.58; Ynglingaafdelningen: 1.) Nils Johansson 14.52; 2.) A. Ojermark 15.17; 3.) H. Kjellstrand 15.55; 4.) N. Sundblad 16.20; 5.) B. Nylund 16.56; 6.) G. Pettersson 16.56; 7.) F. Hålenius 20.41; 8.) H. Larsson 22.15.

Banan var ungefär 3,000 meter och löptes — utom af ynglingaafdelningen — i två hvarf.

Distriktmästerskapet i terränglöpning

blef om ej en seger så i alla fall en aktningvärd framgång för vår gamle veteran, Hellgren, hvilken ännu ej vill lämna platsen som en af de främsta i det hedervärda terränglöparskrået. Han placerade sig nämligen som trea efter de båda rödbyxorna Jansson och Linderholm. En desto vackrare prestation af vår Djurgårdslöpare, som täflingen hade att bjuda på en mycket hård konkurrens. Men ingen känner heller så väl som "Knatten" backarna och snåren ute i Fiskartorpskogen, hvilka han klarar med den instinktiva lätthet, som endast den kan göra, som under årens lopp hunnit bli ett med terrängen därute. Bland öfriga i täflingen deltagande Djurgårdslöpare

placerade sig Berglund som nionde man och som elfva inkom en af våra nya män den från vinterns täflingar bekante skidlöparen Eriks-son. Wåhlin, som använde en mera stilla bondlunk, inkom i alla fall som tolfva och räddade härigenom andra lagpriset åt föreningen. Hellgrens tid var 41.26, Jansson och Linderholms 41.21.2.

(Öfverstånde).

Från Nordiska spelens skidtävlingar.

Djurgårdarne hafva föga framgång.

Kombinerade back- och terränglöpningen.

I terränglöpningen 15 km., som gick af stapeln ute vid Saltsjöbaden lördagen den 10 febr., dominerade de deltagande norrmännen nästan totalt och af svenskarne lyckades endast Einar Olsson och Isaksson gå in bland de tio främsta. Djurgårdarnes placeringar voro: 2. Einar Olsson; 10. A. Isaksson; 13. G. Tandberg; 15. O. Tandberg; 17. M. Jakobsson; 21. C. Wilhelmsson; 22. P. Casparsson; 24. J. Jonsson; 25. Hj. Björk; 27. A. H. Nilsson.

Med Einars fina placering var han t. o. m. af norrmännen själfva tippad som slutlig segrare i täflingen. Men norrmännen spådde och — norrmännen rådde. Einar föll bägge sina hopp i Fiskartorpsbacken dagen därpå och därmed var Sveriges och Djurgårdens chanser till seger borta. Jakobsson och Nilsson lyckades bäst af svenskarne i backen och gingo upp betydligt på listan. De fem första platserna lade norrmännen dock beslag på och som sjätte man kom Jakobsson, hvarmed han eröfrade svenska mästerskapet. 10. A. Isaksson; 12. A. H. Nilsson; 13. O. Tandberg; 14. G. Tandberg; 17. J. Enbom; 18. G. Johansson; 19. P. Casparsson; 20. J. Jonsson.

Backlöpningen.

Den internationella backlöpningen hölls vid Fiskartorpet söndagen den 18 februari. Äfven här hade norrmännen satt in en utmärkt trupp, men trots Einar Olssons frånvaro på grund af sjukdom kunde Djurgårdarne konkurrera rätt så framgångsrikt med dem. B. Larsen vann täflingen med två vackra hopp på 35 meter. Slutpoängen blef 149.5 hvilken siffra tangerades af Menotte Jakobsson, som dock hade ena hoppet kortare än norrmannen, hvarför han blef förvisad till andra plats.

K. ANDERSON
HOVJUVELERÄRE
OPERAHUSET • 1 JAKOBSTORG 1

ENERGON

förordas av Läkare

**Nervstärkande
Kraftgivande**Bör användas af varje
idrottsman,
speciellt under träning.

Av svenskarna hade Isaksson korta hopp och föll i det andra. Lind däremot hoppade 36 och 37 meter med för honom ovanligt god stil. Det är dock för mycket kraft och för litet smidighet i hans hopp, men han borde gått före norrmannen Kristofferssen i prislejden. Enbergs hopp se mera ut för publiken på grund av att han håller armarna stilla än vad de verkligen äro. Hopplängderna voro dessutom korta. M. Jakobsson hade en lycklig dag. Om man endast kunde få den sista utformningen av skidföringen skulle han vinna ytterligare. Hopplängderna voro 34 och 35 m. A. H. Nilsson har gått framåt betydligt och det är icke mycket som fattas innan han nått toppen. Steinvall hade otur. Det första hoppet var förträffligt men i det andra blev han irriterad i ansatsen, kom snett i luften men lyckades hålla sig stående i nedsprånget, dock på bekostnad av poäng. 33 meter hopp. Gunnar Tandbergs ena hopp var bra det andra svagt. Olle Tandberg hoppade kortare än vanligt och lade i stället an på stilen, men återvann icke förlusten i längdpoäng.

Placeringarna blefvo:

2. M. Jakobsson; 4. A. H. Nilsson; 5. N. Lind; 10. S. Steinwall; 11. O. Tandberg; 13. A. Enberg; 14. J. Enbom; 16. G. Tanberg; 17. H. Svedberg; 20. A. Lindström.

Propagandatäflingarna.

I propagandalöpningen 2 mil för åkare öfver 18 år belade Djurgården tredje plats efter Umeå och Bollnäs. Om emellertid ej oturen spelat D.I.F. ett flertal spratt, hade laget troligen haft stora chanser till seger. Bröderna Tandberg kommo sålunda för sent till starten, Wetterlind bröt skidorna och Söderberg åkte fel.

I Djurgårdens lag ingingo med nedanstående placeringar och tider följande:

Albin Sandström (6) 1.15.44., O. B. Hansson (7) 1.16.17., E. Olsson (9) 1.17.33., A. Karlsson (18) 1.21.50., N. A. Hedjersson (19) 1.21.51., A. Isaksson (26) 1.23.44., G. Reutersvärd (45) 1.28.07., Albert Sandström (52) 1.29.09., A. H. Nilsson (55) 1.29.26., A. Mårtensson (68) 1.31.45.

Öfriga resultat voro: C. Wilhelmsson (69) 1.31.55., S. Karlsson (72) 1.32.17., J. Enbom (87) 1.34.51., S. Steinvall (112) 1.39.26., E. Kjellstrand (126) 1.41.04., K. Sundholm (127) 1.41.21

I täflingen öfver 8 km. för tiomannalag af gossar 15-18 år gick Djurgården in på fjärde plats med följande löpare:

H. Ringi, (16) 41.17., A. Öhlin, (23) 42.27., E. Haag, (35) 43.37., Th. Gustafsson, (40) 44.02., H. Kjellstrand, (43) 45.11., Nils Johansson, (42) 44.08., O. Jonsson (55) 47.18., R. Bagge (58) 48.05., E. Ljungdahl (60) 48.18., Edv. Andersson (61) 49.21.

Terränglöpfung 30 km.

Här dominerade norrlänningar och norrmän totalt och första sydänning blef O. B. Hansson, D. I. F., som inkom 14:de man. Därefter placerade sig Einar Olsson som 20:de, A. Isaksson som 32:dra och O. Söderberg som 36:te män.

Damernas 10 km. löpfung.

Damerna tävlade på en bana, som skulle varit 10 km., men som i verkligheten var betydligt längre. Här tippades striden komma att stå mellan Alva Nyström, Boden, Nelly Johansson, Orsa, Selma Gustafsson, Säfsnäs, Astrid Bäckström, Djursholm, och Nanny Sandström, Djurgården. Den sistnämnda löpte mot en ek i en backe och slog sig svårt, men fortsatte med mindre fart. Fröken Bäckström, som åkte på lånta skidor och blivit försenad i starten på grund av krängel med bindningarna, utgick efter att ha hjälpt fröken Sandström. Nelly Johansson löpte fel liksom många av de övriga och striden stod därför mellan fröknarna Gustafsson och Nyström och segern gick till den förra. Mot henne inlades senare protest, men den ansågs icke ha fog för sig.

Djurgårdarinnorna togo 4:de pris genom Märta Johansson och 9:de pris genom Nanny Sandström.

Budkafleppet.*Sträckan Uppsala—Enköping*

Ingen bukavleöpfung har samlat så många deltagande lag, som Nordiska spelens i år. 44 lag voro anmälda och av dessa startade 39. Sträckorna voro Uppsala—Enköping med mellankontroll vid Sjöo, Enköping—Mariefred, Mariefred—Stockholm. Banan bjöd huvudsakligen på landsvägar och isar och var icke särdeles svår ur orienteringssynpunkt. Det var till en stor del snabbheten, som var avgörande.

PAUL U. BERGSTRÖMS A B

Sveriges största specialaffär i

Beklädnads- och Ekiperingsbranschen

72—78 Drottninggatan och Kungsgatan 47

Civil- och Uniforms- : Fullständig HERR-
SKRÄDDERI. : EKIPERING, SKODON,
RESEFFEKTER.

Billiga bestämda priser.

Första sträckan Uppsala—Enköping, fågelvägen 43 km., hade för att förhindra landsvägsloppning betydligt försvårats genom en till Sjöo förlagd kontrollstation. Här skulle nämligen varje deltagare avhämta ett av kontrollanterna utfärdat kontrollkort, som skulle avlämnas vid avlösningstationen i Enköping. Strax före starten, som ägde rum vid Polacksbacken i Uppsala meddelades att kontrollanterna stodo vid Sjöo brygga och kl. 7,04 f. m. kommanderades "gå". De 60 löparna satte genast god fart och några försök att bryta ut ur klungan och gå egna vägar gjordes ej av de förnämligare löparna. Det var tydligt, att var och en gjorde sitt bästa för att följa med.

Orienteringen fram till Sjöo var alldeles utan svårigheter, men 3 löpare, däribland Västerbottens reg. lag I, hade ej lyckats påträffa kontrollanterna, trots att löparna varit framme vid Sjöo gård.

Sedan väl Sjöo passerats började orienteringen. En del fortsatte terrängledes till Litslena, men några löpte över Hjälstaviken mot Viggerby till Litslena under det att en annan grupp gick över Ekolsund. Härigenom blevo löparna rätt väl åtskilda. Målet i Enköping nåddes först av Umeåkamraten Harald Johansson kl. 10.36.58 med J. E. Eng, Tunadal, endast en sekund efter, och V. Törnberg, Bollnäs ytterligare 6 sekunder efter. W. Edwall, Östersund, P. Jonsson, Bollnäs, A. T. Alatolo, Haparanda, J. H. Carlsson, Norrbottens reg. lag I, och K. A. V. Eriksson, Västerbottens reg. lag I, följde tätt efter med tidsskillnader på endast delar av minuter. Djurgårdaren O. Hansson anlände med budkaflen kl. 10.45.46, sålunda c:a 9 minuter efter tetemännen.

Ordningen i Enköping var för de främsta lagen:

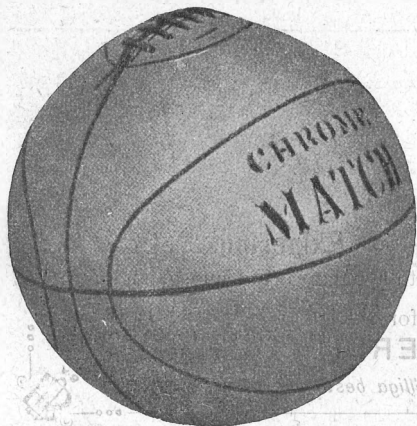
1. Umeåkamraternas andra lag 3.32.58.
2. Tunadals idrottsförbund 3.32.59
3. Bollnäs G. o. I. F. 3.33.05
4. Östersunds S. K:s lag I 3.34.59
11. Djurgårdens I. F. 3.41.46.

Mauritz Widforss H. A. B.

Kungl. Hofleverantör

Klarabergsgatan 31, Stockholm

filialer Drottningg. 88 och Götgatan 11

Fotbollar,
Bollskor,
Hopp- och
Springskor,
Strumpor,
Byxor,
Tröjor,
Hoppställningar
m. m.,
Sportartiklar,
Vapen,
Ammunition och
Fiskredskap.

Sträckan Enköping—Mariefred.

En blick på kartan visar, att fågelvägen mitt över Mälaren till Mariefred gick över Brygggholmen, Oknön och den 13 km. långa Selaön, men att hundratals småöar, sund och vikar gjorde orienteringen vansklig. Också gjorde sig den orienteringsskicklige A. Hejdersson i Dj. I. F. skyldig till en högst betydande avstickare ur kursen och drog givetvis med sig en mängd löpare. Han gick fel om en ö och kom en mil för långt åt öster innan han upptäckte misstaget. I annat fall hade han nog varit först i Mariefred ty han hade gått förbi samtliga tidigare startande. Löjtnant Gärdin, Västerbottens reg:s skickliga och snabba löpare, gick sin egen väg så nära kartans röda streck som möjligt. Han höll även en högt uppdriven fart och inkom över 20 min. före närmaste man.

Som andre man framkom till Mariefred A. Norrgren, Storvik, kl. 2.53.20, ej mindre än 22 min. 10 sek. efter löjtnant Gärdin. Nu följde löparna tätt efter varandra och det var fullt upp att göra i målet, där den stora, trygga skidlöpareentusiasten Sven Gottliebsson från Falun skötte tidtagningen. På distansen hade i den individuella tävlingen löjtnant Gärdin kortaste tiden 3.38.03. Därefter A. T. Ångström, Malmberget, 3.51.05, A. Norgren, Storvik, 4.04.35, H. Hansson, Storvik, 4.10.36, C. Westerberg, Gävle S. o. G. F., 4.12.34, N. A. Hejdersson, D. I. F., 4.13.09.

Ordningen i Mariefred mellan lagen var:

(Västerbottens reg:tes lag I 7.29.10).

1. Storviks I. F. 7.49.20.
2. Malmbergets S. F. 7.49.44.
3. Östersunds S. K. lag I 7.49.45.
4. Tunadals I. F. 7.54.06.
5. Djurgårdens I. F. 7.54.55.

Sträckan Mariefred—Stockholm.

De flesta tävlande på denna sträcka löpte över Gripsholmsfjärden till Över-Enhörna och så över den här 10 km. långa Södra Björkfjärden fram till Stafsund, varifrån stora landsvägen över Ekerö och Lofö fram till målet strax väster om Tranebergsbro följdes. En del valde i stället vägen förbi Ytter-Enhörna och stakade sig så över Södra Björkfjärden fram till Ekerölandet. Orienteringen för de senaste löparna försvårades mycket av

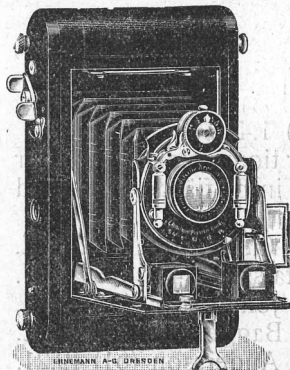

FOTO ARTIKLAR

SÄLJAS AV

FORSNERS A.-B.
Klarabergsgatan 44

METROPOL

Normalmstorg

Allm. Tel. 75 67 Riks Tel. 99 06

mörkret och det var i sanning bra gjort, att komma så väl till rätta som dessa lag gjorde.

Målet var förlagt till Café Alvik.

När det strax efter halv 7 rapporterades att de tävlande snart voro att vänta, kom den spänning, som aldrig uteblir, när eliten av Sveriges skidlöpare strida om äran att föra budkavlen fram genom svenska bygder. Hurraropen växte och snart skriks det "14" —! Det var sålunda Petrus Eriksson, som det blev förunnat att först avlämna budkavlen vid målet. Och den beprövade Östersunds skidlöpareklubb kunde än en gång föra hem det eftersträvade kungapriset. Knappt har emellertid sorlet förklingat förrän n:r 140 signalerades. På stafvöringen känns han igen. Det är Djursholms Wahlgren. Lokalpatriotismen tar ut sin rätt och jublet är oändligt. Som individuell prestation är också Wahlgrens löpning på sista sträckan fenomenal. Tre och en halv timma på en sträcka, som fågelvägen är 47 km. och således i terrängen minst 10 proc. längre — det är helt enkelt glänsande. Storvik, Västerbottningarna, Djurgården Bollnäs, Umeå etc. avlämna i rask följd sina budkavlar och alla tävlande göra in i det sista glidet sitt bästa att i sin mån förbättra sina resp. klubbars placering.

Slutresultatet av tävlingen blev:

1. Östersunds S. K. 11.38.04
2. I. F. K. Djursholm 11.39.21.
3. Storviks I. F. 11.40.45.
- (Västerbottens reg:tes lag I 11.48.10.
4. *Djurgårdens I. F.* 12.10.14.
5. Bollnäs G. o. I. F. 12.12.42.
6. I. F. K. Umeå 12.16.51.
7. Malmbergets S. F. 12.17.02.
8. Tunadals I. F. 12.24.38.
9. Norrbottens reg:tes lag I 12.59.07.

En mönstring af våra allmänna idrottsmän

och en undersökning af deras framtida utvecklingsmöjligheter.

Av

EDVARD NORDBERG

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Om jag ej behövde taga hänsyn till några biomständigheter, så skulle jag rekommendera medeldistanslöpningen till specialgrenen åt Reuter. Men nu komma antagligen sådana omständigheter i vägen att den noggranna träning, som medeldistanslöpningen fordrar, ej låter sig förenas med den blivande levnadsbanan. Fortsätt enligt det en gång angivna receptet: löpning och tiokampens grenar som bisyssla. Tekniken i tiokampen måste tillägnas medan kroppen ännu är mjuk. När kroppen blir grövre är det ej så lätt att träna mera invecklad teknik.

Vid träning i tiokamp skall huvudvikten läggas för löpningen, åtminstone någon tid. I detta sammanhang vill jag göra några beräkningar, som ha tillämpning på Reuter, 11 sek. på 100 m. i specialträning är första målet. Detta medför utan svårighet ett resultat av 51 sek. på 400 m., och 1,500 m. bör gå av gammal vana på bättre tid än någon annan av våra nuvarande tiokampare kan prestera. Längdhopp och häcklöpning kunna numera kombineras med hastighetslöpningar med utmärkt resultat. I höjd och stavhopp är snabb och behärskad ansats av största vikt. I kastarnas träning intager hastighetslöpningar en viktig plats. Det finns många sätt att träna tiokampen, men ingen så effektiv som den som är byggd med hastighetslöpningen som grundstomme. Kasternas svårighet förleder de flesta att genast i början bedriva en intensiv kastträning. Men sedan är det ingen lätt sak att med den grova kroppen tillägna sig den behöfliga hastigheten i löpning och hopp. Reuter har redan en god grundbyggnad i kast och behöver ej bekymra sig därmed ännu på länge. Här äro alla vägar förberedda att genast slå in på den mest effektiva vägen, och den är, som sagt, en skarp specialträning i hastighetslöpning. Först i början endast 100—200 m. tills tiden börjar närma sig 11 sek. och sedan i enstaka fall en utökning ända till 800 m. En sakt träning i andra grenar medför ingen risk för överansträngning.

Beräkna 7,500 poäng vid mästerskapen. Detta är redan ett storartat resultat. Träning för högre poäng är ej rådlig ännu denna sommar.

R. Skoglund har från början kommit in på en orätt riktning vid val av specialgren. Och för en äldre idrottsman är bytet av idrottsgrenar synnerligen riskabelt. Det är ytterst få som lyckas därmed. Hjertberg har sett varåt anlagen peka, men har ej nedlagt tillräckligt med arbete för att

övervinna de stora svårigheterna, som lågo i vägen. Kroppens byggnad, temperamentet och den stora energimängden tyda på en sprintertyp av internationell klass. Stelheten i rörelserna, delvis förorsakade av en osystematisk träning i kast, för- anledde Hjertberg att uppgiva hoppet. Olyckligtvis. Ty stelheten visade sig vara av övegående natur. Hjertbergs "trähäst" har sedermera visat en god portion smidighet. På medeldistanserna ligger dock ej framtiden, därtill är kastarens muskulatur för ovig. Tämmligen goda resultat kunna visserligen uppnås, men en välutbildad sprinter kan uppnå ännu bättre. Den som har utpräglade anlag för medeldistanser bör kunna löpa 800 m. redan efter några veckors träning på 2,05. Naturligtvis under sakkunnig ledning.

Sprinter behöver ej någon speciell muskulutbildning vid träningens början för att efter en relativt kort träning uppnå goda resultat. Om den blivande sprintern spelat fotboll eller gymnastiserat flitigt, är muskulaturen redan färdig för specialträningen. Bollspelarna i synnerhet äro det taksammaste materialet för sprinterutbildning, som en tränare kan få fatt uti. Muskulaturen måste vara kraftig, oberoende av sättet för dess utbildning.

Sprinterträningen går till på följande sätt: Löpning i sakta fart varunder särskilt vinnlagges att fjädra vristerna. Knäna lyftas högt under första tiden och benet sträcker sedan långt fram. Inga skutt få förekomma utan knäna skola böjas mjukt i s. k. rullande rörelse. Efter några dagar börjar startövningarna. Ju skarpare konkurrens, desto bättre. Men försök ej spänna krafterna för högt i början, ty då brister det hela. Det dröjer dock ej länge innan stilen blivit så inövad att faran för bristning ej längre behöver befaras. Väl upp- mjukade muskler, före intagandet av startställningen, är nödvändigt för förhindrandet av muskelbristning eller sträckning. Flitiga övningar för vristernas stärkande äro även nödvändiga.

Efter detta schema kan en sprinter utbildas på några veckor till bättre än medelgod. Därtill behövs dock att man tränar tillsammans med goda sprinter. Konkurrens är nämligen nödvändig för att kunna driva upp farten. Vid startövningarna skall man dock ej springa längre än högst 40 m. Har man en god fart vid uppgåendet från startgroparna, så är det ingen svårighet att träna upp uthålligheten. (Forts.)

Vårfesten vid Saltsjöbaden.

Birger Nylund hyllas.

Söndagen den 15 april samlades Djurgårdarna för att som det hette fira en liten vårfest ute vid Saltsjöbaden. För en utomstående kan det kanske förefalla litet egendomligt att fira dylika högtider vid en tidpunkt på året då ännu snön och isen binda naturen i säkra bojar. Men den i Djurgårdslynnets irrgångar bevandrade förstår där-

emot den saken bättre. För Djurgårdaren med sin solljusa blick på tillvaron är det praktiskt taget vår hela året om, och årstidernas olika växlingar endast ser och beundrar han med samma blick som konstälskaren färgskiftningarna på en vacker tafla. Om det nu var denna tankegång som dikterade arrangörernas beslut att kalla sammankomsten vårfest spelar i hvarje fall en underordnad roll, hufvudsaken var att många Djurgårdare infunno sig vid densamma.

Det blef också en liten annimerad fest på söndagsförmiddagen därute med frukost, prisutdelning för vinterns täflingar och en del andra högtidligheter. Putte Frykman, Einar Olsson och veteranen Lagerlöf dekorerades sålunda med föreningens förtjänstmedalj i guld och ha därmed nått upp till de ärans och framgångens höjder, som vi andra dödliga inte våga tänka på ens i våra djärfvaste drömmar. Wåhlin, hvars svaghet för yttre utmärkelser gjort honom till en storhet på maratonbanan, fick föreningens hedersmärke, en utmärkelse som likaledes tillföll hans kamrat från många besvärliga turer till ut till Rotebro, Hellgren. Och en hel del andra Djurgårdare, som skänkt glans åt föreningens namn tilldelades samma förtjänsttecken såsom K. Sundholm, R. Grönskog, Vicke Jansson, Barklund, R. Wicksell, Norden-sköld, N. Lind, G. Tandberg, A. Sandström, A. Hansson, K. Alm. A. Berglund.

Så tog redaktör Pallin under allmän uppmärksamhet till ordet. Det var till ordföranden i skidafdelningen, Birger Nylund, han riktade sig. I ett längre, varmhjärtadt anförande framhöll talaren den tacksamhet, som skidafdelningen kände för sin ledare och för hans oppoffrande, oegenlyttiga arbete i Djurgårdarnes gamla favoritidrotts tjänst. Som ett ringa bevis på skidlöparnes tacksamhetskänslor bad han till slut att å deras vägnar få överlämnas till Nylund ett textadt diplom som minne från många och hårda arbetsdagar och som en påminnelse om att de ännu ej på länge kunna undvara hans tjänster.

Om islossningen redan började den dagen ute på Baggens så vore det ganska förklarligt åtminstone för dem, som hörde de rungande hurra- ropen, när Birger Nylund tog emot sitt diplom och om hans lilla pojke, som inom parentes sagdt äfven var med på festen, någon gång efter en ris- bastu tviflat på, att hans pappa var den märkligaste på jordklotet, syntes det i alla fall tydligt på hans ögon, att han nu var botad från hvarje sådan villfarelse. Det var en enkel, men hjärtligt menad hyllning, samtidigt ett understrykande af den harm som Djurgårdarnas skidlöpare känt vid underrättelsen om att ett visst mäktigt skidförbund ej ansett en af dess äldste och trognaste tjänare värd dess guldmedalj.

Sen blef det dans, hvarjämte Ekberg, som för en dag vågat lämna flickorna på Söder ensamma, konkurrerade med Robba Grön om hvem som hade största makten öfver de närvarandes skratt- muskler. Och midt under den konkurrensen smet

Jn.

De fördelaktigaste avbetalningsvillkor och billigaste priser erhållas i

Nordenson & Lejdströms Herr- och Damskrädderi

11 Holländaregatan 11

Största lager av färdiga Herr- & Damkläder

Moderna Skinn garnityr
Förstklassigt beställningsskrädderi

Alltid senaste NYHETER i moderna tyger från in- och utlandets förnämsta fabriker.

Billigaste priser!

Helge Winbergs Fyrverkerifabrik

SUNDBYBERG

(Etabl. år 1860)

Leverantör till de flesta Idrottföreningar och Folkparker i Sverige, anordnar till facila priser fyrverkerier och illuminationer, lämnar därvid sakkunniga biträden samt tillhandagår med kostnads- och programförslag.

Riks t. Sundbyb. 25 • Sthlms t. Sundbyb. 168

A. F. KARLSONS
Herr- & Damskrädderiäffär
18 FLEMINGGATAN 18
Rekommenderas

OBS! FÖRSTA KLOSS ARBETE

ALLM. TEL. 189 02

Skidor med tillbehör

Kälkar

Skridskor

m. fl. vinterartiklar

Stockholms Velocipedaffär
Kungsgatan 53, Stockholm

Vid behof af reparation ring upp
Svenska Skosulningsfabriken
Allm. Telef. 248 40 Riks Telef. 62 77
21 NORRLANDSGATAN 21

Obs! Galoscher lagas. Obs!
Förstklassigt arbete, som hemsändes på bestämd utlofvad tid.

Amerikanska Hastighetssulerierna

Malmkillnadsgatan 48 A

Allm. Tel. 162 09

Sulning och Klackning på 45 min.

K. Wällberg Urmakeri- & Uraffär

Handverkaregatan 84

Filial: Neglinge

Välsorteradt lager af Fickur, Väggar, Väcarur, Urkedjor, Opt. artiklar. — Reparationer utföras omsorgsfullt till moderata priser.

Medlemmar i idrottsföreningar erhålla 10% rabatt

DJURGÅRDARE

Träffas alltid på

FEITH'S

Strandvägen 1 • Drottningatan 40
Hornsgatan 1

Finare
Frack-,
Smoking- &
Bonjour-
kostymer

uthyras billigt hos C. J. GUSTAFSSON,
46 Regeringsgatan, 1 tr. A. T. 106 94.

REGINA

Kägelsalonger

Rekommenderas

ÖNSKAR NI ETT FÖRSTKLASSIGT FOTO?

Hänvänd Eder då till

Atelier Continental Foto

15 Birgerjarlsgatan 15 - STOCKHOLM
nedra botten

Söderbergs Conditori & Musikkafé

Rekommenderas

3 BIRGERJARLSGATAN 3
Telefoner: Allm. 55 00 Riks 155 99

Tågvirke • Flaggor • Block
Båtsmide • Fiskredskap

A. M. Bergqvists Aktiebolag

Riks 11 49 Biblioteksgatan 4 Allm. 9 85
Filial: St. Badstugatan 56 Allm. 233 38

Café TYSTA MARI

Regeringsg. 26 1 tr. STOCKHOLM

SPECIALITÉ: Kaffefrukostar, The-
supéer och à la Carte

Beställningar emottagas å
Allm. telefon 7089 och Riks telefon 7416

GRAND RESTAURANT NATIONAL

REKOMMENDERAS

Allm. Tel. 85 41 • Riks Tel. 58 65

VÖRDSAMT
ADELE FORSMAN

Gravör O. FRODIN

Monogram, Inskriptioner m. m.
utföres väl o. till billigaste priser
(Ferm expedition)

MÄSTERSAMUELSGATAN 36
Allm. Telefon 181 13

Allmänna Skoreparationen

29 Skepparegatan 29
hörnet af Storgatan

Riks Öst. 7 60 Allm. 123 54

REKOMMENDERAS
Endast PRIMA läder användes.
Sulning och klackning verkställes på
c:a 30 min. medan kunden väntar.

DJURGÅRDARE!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

Akt. Bol. Ruben Gelbord, Sportaffär

II Sibillegatan II

Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98

Ri:s Tel. 89 98

PER LANGBORG

IDROTSMAGASINET

BIRGER JARLSGAT. 5
STOCKHOLM

SKIDOR av bästa svenska tillverkning jämte moderna
tillbehör av alla slag.

Ensamförsäljning för

RÖR-SKRIDSKOR

av L. H. Hagen & Co, Kristia-
nia, berömda fabrikat för has-
tighetsäkning och bandy.

BANDY-KLUBBOR av bästa typer till olika priser.

Impr. Bollar, Skridskor, Handskar, Knäskydd m. m.
allt i största sortering för bandy.

Den som har

kraftig hårväxt

bör i tid väl vårda sitt hår, eljest ödelägges
håret förr eller senare af mjäll och andra hår-
sjukdomar. Mjällbildning botas på kort tid
genom användande af Oxygenolfabrikens
radioaktiva hårvatten **RADIOPHOR**
i flaskor à 1: 50 och 2: 50.

Gå alltid

till **Axel Johanssons Avbetalningsaffär,**
Regeringsgatan 97, då Ni behöver kläder,
herr- och dam-, färdiggjorda eller på beställning,
samt **skinn garnityr, möbler,** gardiner, tavlor,
speglar, mattor, borddukar, filter, täcken m. m.,
som behövas för ett hem eller för personligt bruk
— vilket allt säljes på de mest förmånliga villkor.
Endast en tredje- eller femtedel av värdet behö-
ver erläggas vid varans avhämtande, övriga be-
loppet betalas i små poster pr vecka eller månad.

Filial: Södertörnsvägen 73, Enskede.

Metallfabriksaktiebolaget C. C. Sporröng & Co

Regeringsgatan 23, Stockholm 1

MEDALJER af guld, silfver eller brons

FÖRENINGSMÄRKEN förgyllda, försilfrade,
emaljerade

Kataloger och skisser fritt på begäran.

HERRAR SPORTMÄN!

I det *natursköna Skurubro* erbjudes
å *Villa Solbacken* längre eller kortare
inackordering för rekreation, sommar och vintertid.

Propra rum

Bästa husmanskost

Billiga priser

Båt och tågresor

Stockholmstelefon Skurubro 75 - Postadress *Wermdö*

(S. LÖWEN ÅBERG)

V. N. Petsén

STOCKHOLM

Riddaregatan 19

Riks Tel. 75 38. Allm. Tel. ★ 127, ★ 58 42.

Rekommenderar sitt partilager af:

OMSLAGSPAPPER,

BINDGARN,

BORSTAR,

KORTVAROR

M. M. M. M.

För elegans och håll-
barhet utmärka sig

UNION

Kavajkostymer

Paletåer och Ulstrar

och **Sportkostymer**

och tillfredsställa högsta anspråk på moderna Herr-kläder.

UNION

HAMNGATAN 5

SLUSSPLAN 63

Fullständig Herrekipering